

XLI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkenes Helligdage.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 16de Marts 1876.)

Under Overveielſen af nærværende Lovforflag er Udvalget gaaet ud fra den Betragtning, at det ſkal være Lovens Opgave at værne om, dels at Folkekirkenes Gudstjeneste kan afholdes uforstyrret, dels at dens Helligdage ikke mangle den Fred, der ſvarer til deres Henſigt, og ſom paſſer med Befolkningens Opfattelse af deres Betydning og rette Anvendelse. Lovens enkelte Beſtemmelſer bør da ikke gaa videre, end det er nødvendigt for at fyldeſtgjøre diſſe Fordringer, men de bør paa den anden Side ogſaa gaa ſaa vidt.

Udvalget kan derfor ikke billige den Udføiſe fra det af Regjeringen forelagte Forflag, hvorved i § 1 kun de Arbeidſhyſler, der maa forſtyrre Helligdagens Fred ved den Larm, hvormed de ere forbundne, forbydes. Det er let at paaviſe Arbeidſhyſler, der uden at medføre Larm, men ved den Raade, hvorpaa de udføres, forſtyrre Helligdagens Fred; dertil høre ſaaledes forſkjellige Arter Bygningsarbejde ud imod Gaden, Arbejder i ſelve Gaden, o. L. Slig Virkſomhed paſſer lige ſaa lidt med en Helligdags Fred, ſom den paſſer med de i de følgende Paragrafer optagne indſkrænkende Beſtemmelſer, der ſkulle værne om en ſaadan Fred.

Der ſtaar i ſamme Paragraf, at Arbeidſkjøpſel ſkal til den anførte Tid være forbudt, forſaa vidt ſamme ikke paſſerer igennem Byen; det er kun en Redaktionsforandring, ſom Udvalget her foreſlaar.

I § 5 foreſlaas i 2den og 3die Linie Ordene „Røjagt og Sagt i Selſkab“ forandrede til „Sagt og anden Skydning“. Den deraf følgende Indſkrænkning, at der ikke maa jages eller ſkydes paa Helligdagene i Tiden fra Kl. 9 til 4, ſelv ikke af Enkelte, ſynes ikke at kunne vække nogen Betænkethed, og man vil da undgaa den For-

ſtyrrelſe af Gudstjenesten, ſom nu hyppig finder Sted, naar der ſkydes i større eller mindre Afſtande fra Kirken, en Forſtyrrelſe, der væſentlig bliver den ſamme, enten Skydningen foretages af en Enkelt eller af Flere.

§ 7 har efter den ſtore Betydning, der er tillagt den, ſelvfølgelig været Gjenſtand for Udvalgets alvorligſte Overveielſe. Et Mindretal (Mourier Peterſen og Raben) ønsker at bibeholde den, ſaaledes ſom den findes i Regjeringens Forflag, og Gjenoptagelſen af dettes § 7 er derfor detſ Forflag. Flertallet ſtiller derimod det Forflag, at offentlige Forſamlinger vel ført maa afholdes i Stad, Kjøbstad eller Landſogn, eſterat Folkekirkenes Gudstjeneste ſammeebets er ſluttet; men dog altid efter Kl. 4, ſelv om der da holdes Gudstjeneste paa Stedet, naar det kun iagttages, at Forſamlingen ikke er i en ſaadan Nærhed af Kirken eller Bedehuſet, at Gudstjenesten derved kan forſtyrres.

Udvalget anſer det ikke for rigtigt, at § 8 i Regjeringens Forflag er gaaet ud ved Behandlingen i Folkethinget. Denne Paragraf udſtraatte de Forbud, der i de foregaaende Paragrafer gjælde for Tiden fra Kl. 9—4 om Helligdagene, til at gjælde hele Dagen paa de ſex ſtore i Forlaget nævnte kirkelige Høitidsdage. Lige ſaa lidt kan det billige, at den Del af Beſtemmelſen i § 9 er udgaaet, der forbyder offentlige Forlyſtelſer Alteenen før de nys omtalte ſtore Helligdage. Udvalget er overbevist om, at der er en ſtærk Stemning tilſtede hos Befolkningen for ikke at forringe diſſe Høitidens Betydning, og at det — i alt Fald kun med Undtagelſe af Store Bededag — ikke vilde finde Gjenklang hos den, om diſſe Høitidsdage fattes i Klaffe med almindelige Søndage.

I § 11 foreſlaas den ſidſte Sætning at udgaa ſom overflødig.